

forsømte det, han talte bare Teori om engelsk Beskyttelse og Frihandel og kom ikke ind paa den praktiske Politik. Hvad Industrien først og fremmest trænger til, er Ro i Produktionen, og det faar den ikke, saa længe denne Uro om Toldloven hersker.

Men dernæst er der jo mange andre Ting, som man kunde kræve af den nuværende Regering for at faa Gang i Produktionen. I hvert Fald synes jeg, man maatte kunne komme saa vidt, at det danske Arbejde blev foretrukket for det udenlandske. Ogsaa dèr var et Sted, hvor det ærede Medlem og hans Parti kunde hugge ind overfor Regeringen, men hvor de ganske forsømmer det. Det er oplyst, at de danske Skibsrederier har ladet deres Reparationer i stort Maal foretage paa tyske Værfter i Foraaret. I Kiel, Lübeck, Hamburg er disse Reparationer foregaaet. Det drejer sig om mange, mange Millioner, der er gaaet ud af Landet til tysk Arbejde i Stedet for til dansk. Nu ved jo alle, at Skibsrederierne er de Selskaber, der har givet størst Provenu i de sidste Aar, store Dividender, til Trods for, at de har hylet hele Aaret over de lave Fragter. Den høje Regering har udleveret dem ca. 27 Millioner, der var baandlagt for Skibe, der var forulykket under Krigen, og disse Penge anvendes formodentlig nu enten til de store Dividender eller til at betale Regninger for Reparationer i Kiel, Lübeck og Hamburg. Det er, om jeg saa maa sige, en nydelig Anvendelse af dansk Kapital til Fordel for udenlandsk Arbejde. Her var der et Punkt, hvor man med Fordel kunde skride ind og forlange, at det danske Arbejde skulde foretrækkes. I Stedet for den stærke Toldbeskyttelse, der er ganske upraktisk og uigennemførlig her i Landet, kunde man forlange en Regulering af Indførsel og Priser, det trænger vi i høj Grad til. Den højtærede Indenrigsminister har gentagende forlangt, at Priserne skulde gaa ned, men Priserne retter sig desværre ikke efter den højtærede Minister, de har ikke Spor af Respekt for ham. De staar der, hvor Handelsfolk har Lyst til at lade dem staa. Medens alle andre Ryster og bæver for den højtærede Minister, har Handelsfolk ikke den allerfjerneste Fornemmelse, fordi han siger, at Priserne skal ned. Der er jo saa meget større Grund til at skride ind, som den højtærede Minister selv

har erklæret, at det var nødvendigt at skride ind. Man maatte derfor kunde forlange, at der virkelig blev udrettet noget. Det forekommer mig ogsaa mærkeligt, naar der stadig tales om Industriens Vanskeligheder, at man da ikke gør noget alvorligt for at undersøge, hvor den nødstedte Industri er, eller hvilke Industrier der egner sig for vort Land. Det gør aabenbart ikke alle Industrier. En stor Del af Krigsindustrien er sikkert hjemfaldet til Undergang, det kan ikke hjælpe at støtte den; men en anden Del af Industrien har Fremtiden for sig og bør støttes ved Laan til Eksport, Eksportkredit, maaske ogsaa understøttes ved Regulering af Indførsel og Priser. Ogsaa paa Toldloven kunde der sikkert skaffes nogen Hjælp til saadanne Industrier. Der er tillige adskillige Industrier, der kunde trives her i Landet, men som nu ikke drives her, fordi man ikke har undersøgt, om de passede her. Danmark har jo en særegen Fordel i Beliggenheden ved Havet. Vi kan derved faa billigere Fragter for Raa-varer og færdige Varer end en Fastlandsmagt, der skal have dem paa Banen. Man vilde sikkert kunne konstatere, at der er Mulighed for visse Former af Industriadrift her, men noget saadant gøres heller ikke fra Regeringens Side.

Jeg henstiller derfor til den højtærede Regering, at den i Stedet for at lytte til det ærede Medlem Hr. Fraenkels teoretiske Foredrag tager kraftigt fat paa de foreliggende Opgaver og støtter dansk Arbejde, hvor der er nogen Mulighed derfor. I alt Fald tror jeg ikke, at den højtærede Regering og dens Ordfører Hr. Brorsen skal tro, at vi er ved at blive færdige med Arbejdsløsheden. Det ærede Medlem sagde i Gaar, at nu var der kun 45 000 arbejdsløse, kun 45 000. Det er jo ganske naturligt. Der har været Lockout i tre Maaneder, hvor alt Arbejde laa stille; der er derfor nu saa meget mere at gøre. Men naar vi kommer til Eftersommeren, har vi sikkert den samme store Arbejdsløshed som i Fjor eller en endnu større. Der er ingen som helst Tegn til Bedring i Øjeblikket, og det er derfor den højtærede Regerings Ansvar, at den ikke gør noget for virkelig at bekæmpe Arbejdsløsheden og skabe bedre Vilkaar for Erhvervene, og det er det konservative Folkepartis Ansvar, at de ikke arbejder